

**Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Filozofická fakulta**

Ústav archivnictví a PVH

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Studijní obor:	Archivnictví
Akademický rok:	2020/21
Název práce:	Nešlechtické znaky a jejich používání. Právní normy versus realita
Autor/ka práce:	Michaela Hanzalová
Vedoucí práce:	Mgr. Tomáš Sterneck, Ph.D.
Oponent/ka práce:	PhDr. Daniel Kovář

1. HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)	1	2	3	4	Nelze hodnotit
Stanovení cíle/hypotéz/výzkumných otázek a míra jejich naplnění	X				
Použité metody, jejich adekvátnost a relevance ve vztahu k tématu		X			
Faktická, věcná a obsahová správnost		X			
Naplnění zadání bakalářské práce		X			
Interpretace výsledků	X				
Formulace závěrů práce		X			
Odborný přínos práce a její praktické využití		X			
Schopnost argumentace a kritického myšlení autora/ky	X				

2. HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE (hodnocení vyznačte X)	1	2	3	4	Nelze hodnotit
Shromáždění relevantních informací (literatury a ostatních zdrojů)		X			
Provázanost a sled textu, návaznost kapitol	X				
Jazyková a stylistická úroveň práce	X				
Práce s daty, informacemi a odbornou literaturou (správnost a četnost odkazování)		X			

3. ZÁVĚREČNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Práce Michaely Hanzalové je věnována velmi dobře zvolenému tématu, totiž nešlechtickým znakům a právnímu ukotvení jejich používání. V širším kontextu domácího bádání o nobilitě a atributech šlechtictví, které v posledních desetiletích zaznamenalo velmi výrazný kvalitativní i kvantitativní posun, jde totiž o problematiku dlouhodobě upozadovanou.

Jádrem předložené bakalářské práce je trojice kapitol, v nichž autorka postupně představuje: 1) problematiku vyčleňování privilegovaných stavů, k jejichž (sebe)identifikaci patřila heraldická symbolika, a vymezení znaků šlechtických na jedné straně a nešlechtických na straně druhé; 2) konkrétní příklad heraldického sporu mezi Mikulášem Hrdým z Klokočné a Vilémem z Pernštejna, podstatou kauzy byla podobnost Mikulášovi uděleného erbu s perňštejnským rodovým znakem; 3) protiklad mezi heraldickým právem a realitou, přičemž po obecném nástupu právních norem přicházejí ke slovu jednak doklady o vleklé kauze týkající se rodu Veithů, jednak reflexe problematiky nešlechtických znaků v genealogicko-topografickém díle Petra Kašpara Světeckého z Černčic.

Je třeba ocenit, že Michaela Hanzalová s oporou v dosavadní literatuře zohlednila širší kontext formování urozených stavů a jejich heraldické kultury, a to nejenom v samotných českých zemích, ale také v dalších oblastech habsburské monarchie (Horních a Dolních Rakousích, Štýrsku, Korutanech a Kraňsku). Na druhé straně vedl k určitým disproportionům výkladu značný široký chronologický záběr práce. V klíčových, analytických částech textu autorka uvádí několik vybraných příkladů střetu heraldického práva a reality z různých období, přičemž ale tyto příklady nejsou zcela kompatibilní v tom smyslu, že by na základě jasně definovaných kritérií dokumentovaly proměnu fenoménu používání nešlechtických znaků. Vedle skutečných projevů nešlechtické heraldické kultury a od nich se odvíjejících kontroverzí jsou totiž představovány případy, které se týkají právních kolizí uvnitř urozené společnosti. Tato skutečnost je dána tím, že v historiografii prozatím není zdokumentováno analyticky vyhodnoceno dostatečné množství relevantních kauz týkajících se nešlechticů. V rámci přípravy bakalářské práce autorka (z pochopitelných důvodů) nemohla uskutečnit široce založený archivní výzkum a musela se prozatím omezit na víceméně namátkové, co do své „výtežnosti“ limitované sondy do archivních materiálů. Takto získaná zjištění by ovšem mohla bez dalšího srovnávacího materiálu vzbuzovat zavádějící dojem v praxi zcela „volného“ nakládání s erby, respektive naprosto běžného nelegálního používání heraldických znaků.

Hluběji proniknout k podstatě nešlechtických znaků se zřetelem k souvisejícím právním normám bude možné teprve s oporou v dalším systematickém výzkumu původních archivních pramenů. Ten by ovšem dalece přesahoval možnosti přípravy bakalářské práce, a ani nebyl jejím úkolem. Michaela Hanzalová se ponořila do náročného tématu, kterého se v rámci požadavků kladených na kvalifikační práci završující bakalářský stupeň studia zhostila **velmi dobře**. Při podstatném rozšíření materiálové báze výzkumu by bylo možné uvažovat o tom, že by předložený text Michaely Hanzalové posloužil jako východisko pro přípravu diplomové práce.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: DOPORUČUJI – ~~NEDOPORUČUJI~~

NÁVRH NA KLASIFIKACI BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

~~VÝBORNĚ~~ – VELMI DOBŘE – ~~DOBŘE~~ – ~~NEVYHOVĚL/A~~

7.6.2021

Datum

Podpis